

תכלין לשלחן שבת

פְּרִשֶׁת: וַיִּגַּשׁ

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה. העלון טעון גניזה. הלימוד בשבת פי אלף מיום חול. כדאי לקרוא בשלחן שבת.

זמני השבת - כגב העלון

העלון לעלוי נשמת:
בכור חי בן בטי, אברהם זושא בן ר' יהושע, לאה בת ר' יום טוב ליפמאן, מיכאל בן שרה, אלכסנדר בן מרי, לודמילה בת לייב, משה בן זוהרה, יהודה בן שרה, יוסף בן חנה, מנחם שלום בן שמחה, חיים בן אסתר, תמרה בת יעקב - **תנצב"ה** ולהבדיל בין החיים למתים, העלון לרפואת: בת שבע בת ליאורה, משה בן מנדל, נפתלי בן דבורה, סביטלנה צביה בת ברכה, מרי בת חנה, בתוך שאר חולי עמו ישראל

עלון מספר 283

נקודה בפְּרִשֶׁה:

התורה לפני הכל

למשנהו, הולכים וקורים אל מחוז הפצם, אל הארץ המבטחת, להקים בה משכן קבע לשכינה.

ולשָׂרָאָה יַעֲקֹב אַבְיָנוּ שְׂיִסּוּף יוֹדַע מָה הוּא תַּפְקִידוֹ, שֶׁהוּא שׁוֹלַח אֶת הַעֲגֻלוֹת לְהִבְיָא אֶת יַעֲקֹב - הִיְתָה רִחוּ.

בפְּרִשֶׁה קוֹרְאִים אֲנִי עַל הַתּוֹדָעוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק לְאַחִיו, עַל הַתְּלַכּוֹת הַמִּשְׁפָּחָה, הַתְּאֻדוֹתָהּ מִחֲדָשׁ, רַפְּוֵי פְּצָעֵי הָעֶבֶר.

וְיוֹסֵף שׁוֹלַח לְאַבְיָנוּ עֲגֻלוֹת - וּפְרַשׁ רַשׁ"י: סִימֵן מִסַּר יוֹסֵף, בְּמָה הִיָּה עוֹסֵק כְּשֶׁנִּפְרַד מֵאַבְיָו? בְּפְרִשֶׁת עֲגֻלָּה עֲרוּפָה. רַק אִז הִיְתָה רִחוּ יַעֲקֹב, רַק אִז הִחְלִיט לְרַדֵּת לְמִצְרַיִם וּלְפָגֵשׁ בְּיוֹסֵף. רַק כֹּאשֶׁר נֹכַח לְדַעַת שֶׁלֹּא שָׂכַח מָה שֶׁלָּמַד בְּמַחֲצִיתוֹ, שֶׁעֵדֵן מִחֶבֶר הוּא לְמִוְרְשֵׁת יַעֲקֹב אַבְיָנוּ, שֶׁקְשׁוֹר הוּא לְתוֹרָה וּלְקַחְיָה.

רַק אִז אָמַר: "רַב, עוֹד יוֹסֵף בְּנֵי חַי, אֲלֵכָה וְאַרְאֶנּוּ!" כִּי אֵלּוּ שׁוֹכֵחַ הִיָּה תַלְמוּדוֹ, אֵלּוּ מִתְנַתֵּק הִיָּה מִמִּוְרְשֶׁת אַבְיָו, מִתּוֹרָתוֹ וּמִצְוֹתָיו, הִיָּה יַעֲקֹב אַבְיָנוּ אֹמֵר: "וְשָׂאֵר שָׂם, בְּמִצְרַיִם - הִיָּה מִשְׁנֵה לְמַלְךְ, יִהְיֶה מִסְּנַעְמֵי הַשְּׁלִטוֹן, יִשְׁבַּע רַב טוֹכָה - וְאַנִּי נִשְׂאֵר פָּה, אִף נִסְבֵּל רַעֲב. מָה לָּנוּ וְלוֹ..."

וּלְשִׁירָד יַעֲקֹב אַבְיָנוּ לְמִצְרַיִם, "אֶת יְהוָה שֶׁלַח לְפָנָיו, לְהוֹרֵת" - לְתַקֵּן לוֹ בֵּית תַּלְמוּד, שֶׁמִּשָּׂם תַּצֵּא הוֹרָאָה. רַק כִּף מוֹכֵן יַעֲקֹב אַבְיָנוּ לְרַדֵּת, רַק כִּף מוֹכֵן הוּא לְעַקֵּר מִמְּקוֹם לְמִקוֹם.

"תִּנְיָא, רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אֹמֵר, בּוֹא וְרָאָה כְּפָה חֲבִיבִין וְשָׂרָאֵל לְפָנָי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁכָּכֵל מְקוֹם שְׁגָלוֹ - שְׂכִינָה עִמָּהוּ". וּבּוֹא וְרָאָה כְּפָה חֲבִיבָה שְׂכִינָה לְפָנָי וְשָׂרָאֵל, שֶׁכָּכֵל מְקוֹם שְׁגָלוֹ - הַקִּימוּ בֵּית מִדְרָשׁ וְיִשְׁבִּיבָה, יִסְדּוּ מְקוֹם תּוֹרָה: "מִימֵיהֶן שֶׁל אַבּוֹתֵינוּ לֹא פָּסְקָה יְשִׁיבָה מְהֵרָה. הִיוּ בְּמִצְרַיִם - יְשִׁיבָה עִמָּהֶם" (יוסא כח).

וְכִּי בְּכָל מְקוֹמוֹת גְּלוּתָם - רַבּוֹתֵינוּ הָאֲמוּרָאִים וְהַגְּאֻוֹנִים בְּכָכֵל, הִרְוִי"ף בְּמִרוּקוֹ וּבְעַל הַ"עֲרוּךְ" בְּרוּמֵי, הִרְמַב"ם בְּמִצְרַיִם וְהִרְמַב"ן בְּסַפְרָד, רַבְּנֵי גְרָשָׁם בְּאִיטָלְיָה וּבְעֵלֵי הַתּוֹסְפוֹת בְּצַרְפַּת

"וַיִּרְא אֶת הַעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת אֹתוֹ וַתַּחֲי רִחוּ יַעֲקֹב אַבְיָהֶם" (מה, כז) יַעֲקֹב הִשְׁתַּמֵּה, חֲרָד, לֹא הֶאֱמִין לְכַשׁוּרָה. כְּשָׂרָאָה אֶת הַעֲגֻלוֹת, נָחַה דַּעַתוֹ, שָׂבָה אֵלָיו רִחוּ. מָה הִיָּה מְיֻחָד בְּעֲגֻלוֹת?

מִן הַחֵיד"א זִיע"א מְפָרֵשׁ פְּרוּשׁ נִפְלֵא, וְכַשְׁמַעֲנִים בּוֹ מְזַהֵר הוּא שֶׁבְּעֵתֵי. וְכִּי כָּתַב: כְּשֶׁנִּפְרַד יוֹסֵף מֵיַעֲקֹב אַבְיָו, רָאָה שֶׁאַבְיָו נֹטַע אֲרָזִים. שְׂאֵלוֹ: "לְמָה אֵלֶּה?" וְאָמַר לוֹ: "דַּע לָךְ, שְׂבָנֵי בְּנֵי עֲתִידִים לְעִשׂוֹת מִשְׁכָּן לְה' בְּמִדְבַר מִצְרַיִם אֵלּוּ, וְיִבְיֹאוּ אוֹתָם בְּעֲגֻלוֹת". לְפִיכָף, שֶׁלַח לוֹ יוֹסֵף עֲגֻלוֹת לְסִימּוֹן זֶה, רָמַז לְשֵׁשׁ עֲגֻלוֹת צָב שֶׁהִיוּ נוֹשְׂאוֹת אֶת הַקְּרָשִׁים שֶׁל הַמִּשְׁכָּן בְּמִדְבַר. וְכִשְׂרָאָה אוֹתוֹ, וַתַּחֲי רִחוּ יַעֲקֹב. שְׂמַח, וּמִיד: "וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל... בְּאָרֶה שְׁבַע", לְקַצֵּץ אוֹתָם אֲרָזִים (בְּרַאשִׁית רַבָּה טז) וּלְהִבְיָאֵם מִצְרַיִמָה בְּעֲגֻלוֹת.

וְעֵדֵן: יֵשׁ לְהִבְיָאֵן אֶת הַבְּשׂוּרָה הַגְּדוּלָּה שֶׁבְּעֲגֻלוֹת - אִךְ כְּבַר כְּתַבּוֹ הַמְּפָרֵשִׁים, שֶׁרָמַז: יֵשׁ בְּכִף שֶׁהַמִּשְׁכָּן הוֹקֵם מִהָאֲרָזִים וְעֵצֵי הַשִּׁטָּה שֶׁנִּטְעָה יַעֲקֹב אַבְיָנוּ עֲלָיו הַשְּׁלוֹם. לֹא מֵרָף, שֶׁהַמִּשְׁכָּן לְשִׂכְנָה שְׂבָנֵי יִשְׂרָאֵל מְקִימִים - וְכֵן אֲדָם צָרִיךְ לְהַקִּים בְּלִבּוֹ מִשְׁכָּן לְשִׂכְנָה, וְכֵן בֵּית שְׂמוּקֵם בְּיִשְׂרָאֵל, כֵּל מִשְׁפָּחָה שְׁנוֹסְדָה, בּוֹנֶה מִשְׁכָּן לְשִׂכְנָה (סוֹטָה יז) - "חֲמַר הַגְּלָם" שֶׁלָּהּ הוּא הַנְּקֻדָּה הִיְהוּדִית הַנְּצָחִית הַמְּשַׁרְשֶׁת בְּנוֹ מֵיַעֲקֹב אַבְיָנוּ, מוֹרְשֶׁת הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים!

אֲמִנָּם תּוֹרָה צְוָה לָנוּ מִשָּׁה, וְאַנִּי מְצָוִים לְלַמְּדָה וּלְהַתְּעַלּוֹת בָּהּ וְעַל יָדָהּ. אֲכַל לֹא עַל קַרְקַע צְחִיחָה נִטַּע חַי עוֹלָם בְּתוֹכָנוּ, אֵלּוּ עַל "מוֹרְשֶׁה קְהֵלֵת יַעֲקֹב", עַל מוֹרְשֶׁת הָאֲבוֹת נִיֶּסֶד אֶת עוֹלָמָנוּ! וְנִשְׂאֵלֵת הַשְּׂאֵלָה: אִם הַנְּקֻדָּה הִיְהוּדִית כְּבַר מְשַׁרְשֶׁת בְּנוֹ, יַעֲקֹב אַבְיָנוּ הִכִּין אֶת חֲמַרֵּי הַגְּלָם, נִטַּע אֶת הָאֲרָזִים, אֲנִי מָה תַּפְקִידָנוּ? אִךְ אֲנִי צָרִיכִים "לְהִבְיָא אֶת הַעֲגֻלוֹת", לְשֵׂאת בְּגָאוֹן נְקֻדָּה יְהוּדִית זוֹ, לְהַעֲבִירָה מִהַדוֹר הַקּוֹדֵם - דְּרַכְּנוּ - אֶל הַדוֹר הַבָּא, בְּאוֹתָן עֲגֻלוֹת שֶׁהַעֲבִירוֹ בְּמִדְבַר אֶת הַקְּרָשִׁים מִמְּקוֹם אֶחָד

שְׁכוּנוֹת שְׁלֵמוֹת תִּכְנְנוּ עַד לְפָרֵט הָאֶחָד, אֲבָל לֹא הִקְצוּ מְקוֹם לְבֵית כְּנֶסֶת, לֹא תִכְנְנוּ הַקְּמַת מְקוּה טְהוֹרָה, שְׁלֹא לְדַבֵּר עַל מִרְפְּסוֹת לְסִפָּה. מִדּוּעַ? שְׁהָרִי אֲנִי כְּמִתְקַנּוֹת שְׁבָאָמוֹת, כָּכָר אֲמַרְנָה. וְזֶה לֹא מוֹפִיעַ אֶצְלָם בְּמִפְרָט...

אֲבָל יַעֲקֹב אֲבִינוּ, כְּאֲשֶׁר יָרַד בְּרֵאשׁ שְׁבָעִים נְפֹשׁ לְמִצְרַיִם, שָׁלַח לְפָנָיו אֶת יְהוֹדָה. "לְהוֹרֹת לְפָנָיו, לְתַקֵּן לוֹ בֵּית תַּלְמוּד שְׁמֹשֶׁם תִּצָּא הוֹרָאָה."

יַעֲקֹב אֲבִינוּ הֵבִין וְהוֹרָה, כִּי בְרֵאשׁ וּבְרֵאשׁוֹנָה - "שִׁימוּ לִב אֶל הַנְּשֻׁמָּה", יֵשׁ לְדָאָג לְהַקְּמַת בֵּית תַּלְמוּד, יֵשׁ לְיִסַּד בֵּית הוֹרָאָה. לְפָנָיו הִכֵּל. "שָׁלַח לְפָנָיו, לְהוֹרֹת לְפָנָיו."

זֶה הֵיְתָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַגִּישָׁה, זֶה הֵיְתָה תְּמִיד הַגִּישָׁה. בְּרֵאשׁ וּבְרֵאשׁוֹנָה - בֵּית כְּנֶסֶת, בֵּית מְקַדָּשׁ קַעֲט. וְאִם לֹא לְפָנָיו הִכֵּל, שְׁיִהְיֶה יָחַד עִם הַכֵּל, וּלְפָחוֹת שְׁיִהְיֶה אֶחָד הִכֵּל. אֲבָל לְמַחֲקָה לְגַמְרִי, לְהַתְעַלֵּם כְּלִיל? מִי אָמַר: "בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קָמָה מְדִינַת הַיְהוּדִים...!?" (מִצִּינ׳ הַשְּׁבִיעַ)

וּבְאִנְגְלִיָּה וּבְאִשְׁכְּנֹז. וְעַד לְדוֹרוֹת הָאֶחָדִים, כָּל אֶתְר וְאֶתְר - לְמַהְרֵי יָצִי בְּתִימָן וְלָכֵן אִישׁ חֵי בְּכַגְדָּד, לְחֻכְמֵי גְרָבָה וְתוֹנִים וְלְגוֹדוּלֵי אֲרָם צוּבָא. וְדוּקָא כְּשֶׁנִּלְקוּטוּ הַנְּפֹצְרִים דְּדוּקָא כְּשֶׁזְכִּינוּ לְקַבּוּץ גְּלִיּוֹת, לְשִׁיבָה לְאֶרֶץ הָאֲבוֹת, דְּדוּקָא כָּאֵן נַעֲשֶׂה נְסִיּוֹן לְיִסַּד יְשׁוּבָה יְהוּדִי לְלֵאל יְהוּדִית, בְּשִׁירַת "עוֹלָם יֵשׁן עַד יִסוּד נְהַרְיָבָה" - לְהַקִּים מְלָכוֹת עַל אֲדָנָי שְׁבַע אֶךְ בְּלֵאל בֵּית תַּלְמוּד, לְלֵאל רוּחֵי שְׁלֵ יַעֲקֹב אֲבִינוּ.

אֶךְ לֹא - רַעֲיוֹן עוֹנִים הוּא, מְבַזֵּק תַּעֲתוּעִים! "הַמְּלָכוֹת" מִתְמוֹסֶסֶת, "הַשְּׁבַע" מִצְטַטֵּק, לְהַזְנוֹתוֹ, לְדָאָבוֹן נְפִשְׁנוֹ. וְאֵלּוּ "יַעֲקֹב אֲבִינוּ לֹא מֵת" (הַגִּיגָה ה:), וְרוּחוֹ תִּהְיֶה וּפּוֹעֶמֶת!

זְכִינוּ בְּמִדְיָנָתְנוּ הַעֲצָמָאִית וְאֲנִי כְּמִתְקַנּוֹת שְׁבָאָמוֹת. אִין הַתִּישְׁבּוֹת הַפּוֹצְהָ, חֲלָפּוֹ יְמֵי חוֹמָה וּמְגִדָּל. עֲכָשׁוּ יֵשׁ וְעִדּוֹת מִתְאַר וְתִכְנְנוּ, דוּאֲגִים לְדָרְךָ וְלְגִישָׁה, לְבִיבּוֹ וְלְפִים, מְאוּר וְטָלְפוֹן. דוּאֲגִים לְגַנִּים צְבוּרִים, לְמַכְנֵי חוֹנֵה, טַפַּת חֵלֵב, מִרְפָּאָה. לְכָל דְּבָר שְׁהַגּוּף צָרִיךְ לוֹ, רַק לֹא לְנִשְׁמָה.

ספור לשבת:

רוצה להשאר בבית - א'

המקיפות. עדכנתי בצער את בעלי ואימי בבקשתה של הרופאה. בעלי אמר שהוא עוזב את מקום העבודה ויגיע לאסוף אותי לבית החולים, ואימי אמרה שהיא תגיע לביתנו כדי לקבל את הילדים.

הוקל לי מאוד כשהבנתי שילדיי לא ייכנסו לבית ריק. בבית החולים גזלו ממני הבדיקות המקיפות זמן יקר. כבר רציתי כל כך לשוב לביתנו הקט ולהיות עם הילדים.

בסיום הבדיקות הביט בנו הרופא הבכיר במבט חתום ואמר שאצטרך להמשיך בבדיקות, כיוון שהמצבים מראים שכל הנראה יש בראשי גוש לא תקין הדורש המשך טיפול.

הימים שלאחר מכן היו קשים. כאב הראש החמיר, והרופא הבכיר אמר שבקרוב אצטרך להתחיל בטיפולים כואבים. עולמי השלם הזדעזע. לפתע התגעגתי כל כך למטלות הבית הרבות ולרעשם של הילדים.

בעלי החל לפנות לרבנים צדיקים שיברכו אותי. נסענו לקברי צדיקים, והתפללתי בדמעות רותחות לה' שירחם עליי וישאיר אותי בעולם לפחות עד שיגדלו הילדים.

באחד הערבים ביקש ממני בעלי להתלוות אליו לביתו של ראש הכולל המקומי שיברך אותי. הגענו לביתו, והרבנית קיבלה אותנו בחיוך רחב. התרגשתי מאוד מהאוירה ומהמחווה של הרב החשוב. הרב בירך אותי מעומק הלב ואמר שהוא שמע סיפור מחזק מהרב רביד נגר שליט"א, והוא מבקש לספר אותו. בעלי הנהן בהסכמה, והרב החל לספר:

"בעיר מסוימת במרכז הארץ חי לו זוג הורים. באחד הימים חשה הגברת כאבים עזים באפה. היא ניגשה לרופא אף-אוזן

לפני חודשים מספר התעוררתי כהרגלי בשעות הבוקר המוקדמות, הרבה לפני כולם. הכנתי כריכים לילדים, קיפלתי את ערימת הבגדים שהוצאתי מהמייבש וסידרתי מעט את הבית לאחר עוד יום "מלחמה".

שהיו בריאים, ארבעה בנים ובת הם חבורה שלפעמים יכולה לגרום למקום נקי ושקט להיראות לאחר דקות אחדות כמו עיי חרבות לאחר סופה עזה.

כמה דקות לפני השעה שמונה בבוקר יצאו הילדים לכיוון ההסעה ללימודים, ואני נשארתי בבית להמשיך יום עמוס מלא בסידורים.

לאחר שעתיים חשתי כאב בראשי. ייחסתי את הכאב לעבודה מאומצת ולחוסר שעות שינה.

בשעות אחר הצהריים שב בעלי מהעבודה ואמר בקול מוזאג שאני נראית חיוורת. השבתי לו שאני חשה כאב ראש קל, לקחתי כדור משכך כאבים ובע"ה עוד מעט הוא יחלוף.

בשעות הלילה לא חלף הכאב, אלא להיפך, הוא אף החריף. בבוקר ביקש בעלי שאגש לרופאת המשפחה. אולי נדבקתי בוורוס או חיידק וצריך טיפול תרופתי.

כננסתי לחדר הרופאה. היא הביטה בי במבט דרוך, ולאחר ששמעה את סיבת בואי ביצעה בדיקות אחדות ובסיומן אמרה שעליי לגשת למיון להמשך טיפול. הוראתה נפלה עליי כרעם ביום בהיר. בית חולים? עכשיו? בעוד שעה הילדים צריכים לשוב מהלימודים. מי יקבל אותם בבואם? מי יכין להם ארוחת צהריים ויעזור להם בהכנת השיעורים? טענותיי לא עשו רושם על הרופאה, והיא ביקשה שאזדרז להגיע בהקדם לביצוע הבדיקות

שהשלכת יהבך על ה' ואינך בוטח בברכתי, אני מוכן לעזור. הבעל נרגע מזעמו והתיישב שוב בכיסאו. הרב עוזי משולם הביט בזוג ואמר שבאף ישנה סימפניה נסתרת שהרופאים אינם מבחינים בה, ובסימפניה הנסתרת הצטבר גוש נוזלים הנקרא בפי העם נזלת, והרופאים מפרשים את הגוש הנוזלי כגיזול מסוכן העלול לסכן חיים. הבעל קם מכיסאו בכעס ואמר: 'כבוד הרב, אלו רופאים מומחים. לא יכול להיות שהם טועים באבחנה בין גוש נזלת לגיזול מסוכן'. הרב משולם הביט בו ברוך ואמר בקול נעים: 'תבקשו בדיקה חוזרת לפני תחילת הטיפולים'.

הזוג עשה כעצת הרב, ולאחר דין ודברים עם צוות הרופאים נערכו בדיקות חוזרות לבחון את הממצאים. לתדהמתם הרבה נעלם הגוש המסוכן. כדברי הרב עוזי משולם, אכן היה שם בסך הכול גוש נוזלי גדול, והוא הוצא אחר כבוד בטיפול פשוט ללא כאבים."

המשך בעז"ה בשבוע הבא

גרון, והוא הפנה אותה לבית החולים. בבית החולים ערכו הרופאים בדיקות מקיפות, והממצאים הנוראים בישרו שלגברת יש גידול מסוכן באפה. הזוג המבוהל לא אמר נואש. הם טסו לניו יורק שבארצות הברית והגיעו לביתו של הרבי מחב"ד ברחוב איסטון פארקווי 770. הצדיק עיין בכובד ראש במסמכים הרפואיים ואמר שבמקרה הנוכחי אינו מסוגל לעזור, אבל בישראל בעיר יהוד ישנו רב ששמו עוזי משולם (זצ"ל), וברכתו ותפילתו מסוגלות להגיע למרומים ולפעול ישועות במצב בריאותה של הגברת.

"בני הזוג שבו לישראל והגיעו לביתו של הרב משולם ביהוד. הרב הביט במסמכים הרפואיים ואמר: 'אינני מבין איך הדבר קשור אליי'. הבעל קם מהכיסא בזעם ואמר: 'הרבי מחב"ד אמר שאתה יכול לעזור. אם אינך רוצה לעזור – לא צריך'. הקב"ה, רק הוא, יעזור לנו'.

הרב עוזי משולם הביט בבעל בחיך ואמר: 'כעת, לאחר

שונה הלכות:

הלכות נְשִׁיטָה

מתוך החוברת
"מצוות הארץ בהלכה ובאגדה"
לרב דוד שלום נקי שליט"א

גזל חס ושלום, כמבואר בחוברת "חג הסוכות בהלכה ובאגדה" (עמוד 102). (רעד)

חשמל

ענפים גבוהים שניכר שמפריעים לחוטי החשמל, מותר לגזום אותם. (רעו)

פרחים

מותר לקטוף פרחים מהגינה, כל שאין בכוונתו לטובת גידול נוסף של פרחים כלל אלא כדי להשתמש בהם ליפות את ביתו. (רפו)

זומר למטרות אחרות

אם גוזם את הענפים לא במטרה להשביח את האילן אלא כדי לסכך את סוכתו, או להסיק בהם את האש, או שהם מפריעים למעבר הדרך, וכיוצא בזה, הרי זה מותר. ויגזום באופן שיהיה ניכר שאין מטרתו להשביח, כגון שיגזום רק מצד אחד של האילן, ולא מעט מכל צד. (רסה, רסז, רעג, רעד)

גן הגוזם ענפים קודם חג הסוכות, אין לבקש ממנו לכרות עצים לסכך, מאחר ומטרתו של הגן להשביח את האילן, ונמצאת מכשילו באיסור. אלא האדם בעצמו יזמור את העצים מצד אחד של האילן כנ"ל. ונבאופן שמותר לקחת, כדי שלא יכשל באיסור

לוח זמנים לשמיטה

ברכישה בחנות או בשוק - אין לקנות פירות בין התאריכים המסומנים בטבלה, או מוצרים המכילים פירות מתאריכים אלו - בלא הכשר מיוחד לשמיטה. **בקטיף עצמי (מהגינה וכדו')** - בתאריכים שבלוח "קדושת שביעית" - הגיזולים שנקטפים הרי הם הפקר ופטורים מתרומות ומעשרות ויש לנהוג בהם קדושת שביעית. ירקות שנקטפו בתאריכים שבלוח מסומן "איסור ספיחין" - אסורים באכילה לעולם (לנוהגים כהרמב"ם). **ביעור** - בזמן הביעור יש להוציא את הפירות הקדושים בקדושת שביעית מן הבית ולהפקירם בפני שלושה אנשים, ולאחר מכן יכול להחזיר פירות אלו לביתו.

שם:	ברכישה בחנות או בשוק	בקטיף עצמי (מהגינה וכדו')	ביעור
אפרסק	מתחילת חודש אדר א' (תחילת פברואר) בשמיטה עד אמצע חודש שבט (תחילת פברואר) בשנה שאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת חודש אדר א' (תחילת פברואר) בשמיטה עד אמצע חודש שבט (תחילת דצמבר) בשנה שאחר השמיטה. אין איסור ספיחין	אמצע חודש כסלו (תחילת דצמבר) שלאחר השמיטה
ארטישוק	מתחילת חודש כסלו (תחילת נובמבר) בשמיטה עד סופה	קדושת שביעית - מתחילת חודש כסלו (תחילת נובמבר) בשמיטה עד סופה. אין איסור ספיחין	סוף חודש תמוז (אמצע יולי) בשמיטה

אשכולית	מתחילת חודש אלול (תחילת ספטמבר) בסוף השמיטה עד תחילת חודש תשרי (אמצע ספטמבר) שנה וחצי לאחר מכן (תשיעית)	קדושת שביעית - מתחילת חודש אלול (תחילת ספטמבר) בסוף השמיטה עד תחילת חודש תמוז (אמצע יוני) בשנה שלאחריה. אין איסור ספיחין	תחילת חודש תמוז (אמצע יוני) שלאחר השמיטה
אתרוג	מתחילת השמיטה עד סוף חודש ניסן (אמצע אפריל) שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת השמיטה עד סוף חודש ניסן (אמצע אפריל) שלאחר השמיטה. אין איסור ספיחין	סוף חודש ניסן (אמצע אפריל) שלאחר השמיטה
בוטנים	מאמצע חודש אלול (אמצע ספטמבר) בסוף השמיטה עד סוף חודש אלול (אמצע ספטמבר) בשנה שלאחר השמיטה	איסור ספיחין - בצמח שנשתל או נבט לאחר תחילת השמיטה, עד סוף חודש אלול (אמצע ספטמבר) שנה וחצי לאחר השמיטה (תשיעית)	אמצע חודש כסלו (תחילת דצמבר) בשנה שלאחר השמיטה
בורגול	מיובא מחו"ל - אין צורך בהכשר לשמיטה		אין ביעור

מאת: "כושרות".

בדיחות:

הצעת חוק: שליח הפיצה יחויב לפנות את הקרטון לאחר שעה.

בוס: "מזמינים פיצה. איזה תוספות אתה רוצה?"
אני: "מחביתתי תוספת שכר"...

שיכור נכנס למוזיאון.
מפה לשם, הוא מתנדנד ומפיל אגרטל.
מנהל המוזיאון מגיע אליו בריצה, ואומר לו: "אדוני, שברת עכשיו אגרטל מהמאה ה-13!"
השיכור מחבק אותו, ואומר: "וואי, הפחדת אותי, חשבתי שזה אגרטל חדש!"...

גבאי צדקה דופק על דלת ביתו של זקן בן 92.
הוא פותח את הדלת ואומר להם: "אבא לא בבית"...

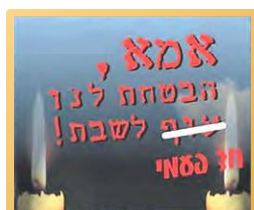
"שמע, אתה נוהג מצוין, מי שלא מוצא חן בעיניו הנהיגה שלך שלא ילך על המדרכה"...

טיפש אחד יצא מרכבו ושם לב ששכח את המפתח בתוך הרכב.
הוא הלך והביא מקל שבעזרתו ניסה לפתוח את הדלת מהחלון הפתוח מעט.

אחרי דקה בא מישהו ואמר לו: "מה אתה עושה? אשתך בתוך הרכב!"

"כן, אני יודע", אמר הטיפש, "היא מכוונת אותי"...

מישהו התעניין אצלי במה הרבנית שלי עובדת. אמרתי לו: נראה לך שמכובד שהרבנית תעבוד?"...

חידות:

מתוך הספרים: "פיצוחים", ו"אתגרים".

חידת מחשבה:

שלושת התלמידים הכינו חומרי יצירה לצורך פעולתם בכיתה.
בין היתר היה עליהם לגזור 120 ריבועי נייר שווים בגודלם.
לאחר שסיימו מחצית מהכמות הם הכפילו את קצב עבודתם, וכתוצאה מכך נגמרה המשימה רבע שעה מוקדם יותר מהצפוי לו היו ממשיכים בקצב הראשון.
מה היה משך העבודה הכולל שלהם?

חידת חשבון:

באופני הרים מדגם מסוים מותקנות דוושות שאורך מוטותיהן (מצד החיבור ועד לדוושה) הוא 20 ס"מ כל אחד.
כל סיבוב מלא של הדוושות מקדם את האופנים במטר וחצי. לו אורך המוטות היה 35 ס"מ, בכמה היה מוקדם כל סיבוב של הדוושות את האופנים?

חידת "מי אני":

אני עומד על רגל אחת ויש לי שלוש עיניים. מי אני?

פתרונות לחידות מהעלון הקודם:

פתרון לחידת המחשבה:

כן, אם יקיף במעגל את הארץ הישראלי - יצא בהכרח שחלף בנקודה כלשהי בין הארץ הישראלי לבין הארץ האחר.

פתרון לחידת חשבון:

גזרתי חמש פיסות, כל פיסה שלוש פעמים לארבעה חלקים. כך קבלתי לארח 15 גזירות 20 חלקים.

פתרון לחידת "מי אני":

סביבון.

זמני	י-ם:	כניסה:	יציאה:
השבת:	ת-א:	16:00	17:16
	ב"ש:	16:14	17:17
	חיפה:	16:18	17:19
		16:04	17:15

לתגובות, להנצחות ולקבלת העלון במייל:
elisha5765@gmail.com